

FARNOST

KARVINÁ

KARVINÁ-DOLY

Naše Farní Rodina

Nasza Rodzina Parafialna

ročník XI. / číslo 108.

červen 2020

Co najdete v tomto čísle

Karanténní společnost	s. 3
Bez Ducha Svatého by...	4
Ograniczenia	5
Ikona Matky ustavičnéj pomoci	6
Svatý papež Jan Pavel II. a 100. výročí jeho narození	7
POCHOPIT CÍRKEV: Církev na dlani	9
KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ	10
S KOLÁRKEM V KUCHYNI:	
kluski śląskie	12
PAPEŽOVINY	13
Úmysly mší svatých 08.06.-30.06.2020	14
CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE:	16
Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných	16
Liturgický kalendář	16
Naše farnost během června	18
MINISTRANTSKÝ TÁBOR	19

úvodník

Drazí Farníci, Farnice a Farničata...

...jsou to už tři měsíce, co fungujeme v divných, uzavřených podmínkách a asi už všichni máme toho srdečně dost. Už bychom se chtěli vrátit k normálu. Otázkou je, zda onen normál vůbec někdy bude možný. Každopádně bychom se ale měli pokoušet vrátit k našemu křesťanskému normálu, tedy neztrácet naději, neboť právě naděje je tím, co by mělo být pro nás charakteristické.

Za nás, za všechny chci tady poděkovat všem, kteří se v tom zvláštním období zasadili o to, abychom alespoň trochu fungovali jako farní společenství. Myslím, že když se objevila první opatření, zákazy, karantény, omezení pohybu nikdo z nás netušil, jak to dáme a zda to dáme.

V první řadě díky za každé dobré slovo, za projevy zájmu a starostlivosti. Pro nás to bylo něco krásného a opravdu velikého, pač díky tomu víme, že Vám nejsme lhostejní. Volali jste, ptali jste se, zda něčeho není zapotřebí, ptali jste se, zda máme dost prostředků na zachování funkčnosti farnosti a díky Vám všeho bylo tolik, kolik bylo třeba. Vypadly nám v podstatě sbírky za 2,5 měsíce a když jsem v dubnu zaplatil všechny faktury, odvody, platby, bylo mi krušno... Když ale zas bylo třeba, prostředky byly. Bohu a Vám díky.

V tom čase jsme se stali aktivnějšími v internetovém prostoru. Na začátku jsem uvažoval, zda to má smysl, když je tolik televizních a internetových přenosů, zda přidat ještě i ten náš, ale když jste se pak ozývali, že přenos od nás to je ten náš a jediný a nenahraditelný, rozhodl jsem se, že jej ponecháme tak dlouho, jak dlouho toho bude zapotřebí. Děkuji klukům, kteří vše kolem přenosu zajišťují. Díky také farním vikářům za video-slůvko! Když ho bylo třeba, vše šlo skoro samo, ale jakmile jsme začali mít otevřené bohoslužby, něco se žvýkalo a na farní FB nejde video přidat. Děkuji také varhaníkům a všem, kteří zajišťovali všechno a cokoli kolem video-bohoslužeb.

Mnozí jste se už ptali, kdy bude k dispozici další, aktuální číslo Naší farní rodiny... už je! I to je známka, že pozvolna se snad vracíme k normálnímu fungování. Nicméně prosím, abychom v tom byli rozumní a pořád ještě opatrní. Ještě není všechno v pořádku. Každému z nás přeji zdravé rozvolňování a Pán ať nám dopřává všechno, abychom to dobře zvládli.

Przemek

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejné. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků prochází kontrolou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455, e-mail: tondruszova@doo.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Andrzej Szyja, Anna Špírková, Anna Strzelcová, Jana Lokajová, Kamila Fašungová, Markéta Bogoczová, P. Przemysław A. Traczyk

Příští číslo vyjde: neděle 05.07.2020

Uzávěrka: pátek 26.06.2020

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Karanténní společnost

Netušila jsem, jak bude pro mě těžké napsat článek po koronavirové krizi. Jediné, co jsem najisto věděla, že právě o ní psát nechci. Bylo jí a stále je dost. Ale ta doba byla tak dlouhá, že jiné téma nenaběhlo. Celou tu dobu jsem myslela na lidi, kteří nejsou finančně zaopatřeni, nemají to štěstí, jak já s manželem, že mohli zůstat pracovně doma a dostávat celý plat. Myslela jsem na lidi v nemocnicích a staré i postižené lidi v ústavech, které nemůže nikdo navštívit a obejmout. Myslela jsem na lidi, které nemoc postihla. Myslela jsem na mladé lidi, kteří přerušili svá studia, své dobrodružné cesty do jiných států a vystrašeně posedávali doma. Věděla jsem určitě, že tato nemoc není žádný Boží trest, ani Boží vzkaz, jak o tom básnily některé přeposílací maily a sms. Je to vir, součást našeho žití. Věřím, že chytré hlavy najdou řešení jak proti němu zabojovat. Možná i naše tělo si poradí samo. A jak jste tuto dobu prožili vy?

Naše neděle byly maratóny mší svatých. Děkujeme za všechny online přenosy. Samozřejmost byla karvinská mše svatá. Koukali jsme také na mše svaté z Heřmanic, Kunčiček a TV Noe. Pak jsme si poslechli kázání z pražského kostela Svatého Salvátora a večer jsme si pustili

slovo na týden ze sekce „U ambonu“.

Kultura nám taky nechyběla. Za dobrovolné vstupné jsem utratila víc než běžně. Divadelní i koncertní představení nabízel internet i některé televize. Nesčetněkrát jsem byla online v obývacím pokoji irského písničkáře Glena Hansarda. Koncertoval, ale také besedoval se zajímavými lidmi o ekologii, malířství a běžném životě. Dokonce jsem s ním a dalšími tisíci lidmi mohla v přímém přenosu být na jeho oslavě padesátých narozenin. Ostatní mí spolubydlíci si už ťukali na čelo: „jo ona je zas u Hansarda.“ Tohoto člověka, jsem poznala 22.6.2002.

Koukala jsem na skvělý pořad Noc s Andělem, kde byla irská skupina The Frames a zamilovala se do jejich muziky. Jezdily jsme s dcerou na všechny koncerty u nás v Čechách. Když přišel do kin film Once, kde Glen hrál, musela jsem dokoupit vstupenky, aby se film vůbec promítal. Vše se změnilo poté, kdy společně s Markétou Irglovou obdržel Oskara za filmovou hudbu právě k tomuto filmu. Najednou byla kina plná a vstupenky na koncerty jsme si musely pěkně pohlídat. A právě i přes tuto popularitu na celém světě je krásné vidět tohoto člověčka v otrhaném vlněném svetru, jak sedí ne v nějaké luxusní vile, ale ve svém obyčejném starém domě s krásnou zdivočelou zahradou, hraje na svou dřevitou kytaru, kterou vozí na své koncerty a mezi písničkami povídá, jak najít způsob na ochranu lesů, vody a ovzduší.

Další takový blážínek, který s námi, nebo tedy my s ním, trávil nepříjemnou koronavirovou dobu byl horolezec Marek Holeček. Píšu blážínek, ale on sám o sobě tvrdí, že je blázen. Marek Holeček je jeden z nejúspěšnějších a nejzkušenějších horolezců současnosti. Hlavně se zabývá objevováním nových výstupových směrů v nejvyšších horách světa. Je to velmi tvrdohlavý hoch. Hora Gašerbrum I mu učarovala na tolik, že se o její prvovýstup

pokoušel několikrát. Nejprve v letech 2009 a 2013, kde mu při sestupu zahynul parták horolezec Zdeněk Hrubý. Další pokusy v roce 2015 a 2016 byly taky neúspěšné. Až pátý pokus v roce 2017 se podařil. Návrat domů byl šťastný, i přes ztrátu několika omrzlých prstů i nohy. Mára toto ořezání popsal jako nezbytná pedikúra. Tento muž není jen špičkový horolezec, ale také úžasný vypravěč, dokumentarista a spisovatel. Milovníkům hor doporučuji jeho knihy „České Himálajské dobrodružství II“ a „Dotknout se nebe“. Spousta fotek, spousta příběhů z cest a mnoho humoru. My sledovali tři večery tři dokumenty o jeho cestě na Antarktidu, o cestě na horu Čam-

lang a dokument The Elements o třech extrémních sportovcích. V září se těšíme do kina. Sportovně-historický dokument, dialog minulosti a přítomnosti pojí dvě horolezecké akce v peruánských Andách (expedice 1970 při níž zůstalo všech 15 členů pod Huascaránem) a pruvýstup Holečka a Groha na Huandoy. Věnovaný je zahynulým a jejich rodinám.

Abych zde nebásnila pouze o mužích, musím poděkovat i jedné ženě, herečce, kterou mám moc ráda a která mnoha lidem také zpříjemnila večery nouzového stavu. Je to herečka Eva Holubová. Nevím, čím to je, ale tato ženská mi prostě náramně sedí. Sledovali jsme besedy

ve studiu Dva, kterých se účastnila. Letos jsme se potkaly i naživo na mši svaté v Praze. Paní Holubová se dala pokřtít až v nedávné době a velice krásně a ráda o své víře hovoří.

Co ještě mohu napsat?... snad jen to, že jsem „celkem ucházející kuchařka“, protože má tříčlenná smečka každý den vše snědla a poděkovala. Že jsem moc ráda tomu, že jsem se vrátila ke čtení knih a doufám, že v tom budu pokračovat. A hlavně, jsme konečně vymalovali, takže milí mí přátelé z farního společenství rodin, těším se na vás!

Kamila F.

Bez Ducha Svatého by ...

- Bez Ducha Svatého by pro nás byl Ježíš jen zajímavou, ale nevýznamnou historickou osobností.

Díky Duchu Svatému je i dnes Ježíš živý, ten, který může působit v našich životech.

- Bez Ducha Svatého by bylo křesťanství jen hřbitovem.

S Duchem Svatým křesťanská víra člověka uschopňuje plnohodnotně žít i ve všech protivenstvích.

- Bez Ducha Svatého by byla bible jen učenou knihou.

S Duchem Svatým se Bible stává Božím slovem adresovaným do naší konkrétní situace.

- Bez Ducha Svatého by bylo zvěstování Božího Slova jen jednou z mnoha informací.

S Duchem Svatým se zvěstování stává posilou na cestě životem.

- Bez Ducha Svatého by byly svátosti jen zajímavými zvyky, prázdnými rituály, či magií.

S Duchem Svatým svátosti zprostředkovávají Boží moc a sílu.

- Bez Ducha Svatého by byla liturgie nostalgickým a zajímavým divadlem.

S Duchem Svatým se liturgie stává setkáním s Bohem.

- Bez Ducha Svatého by byla církev pouhou organizací a institucí.

S Duchem Svatým se stává společenstvím a organismem, přinášejícím osvobození a záchranu od zla.

- Bez Ducha Svatého by byla charita jen jakousi sociální činností.

S Duchem Svatým se charita stává osvobozující pomocí.

Duch Svatý se nabízí každému!

převzato: www.pastorace.cz

Ograniczenia

Ograniczenia. W ostatnich miesiącach spotykamy się z tym wyrazem często. Wprowadzono ograniczenie poruszania się poza domem, ograniczenie ilości osób na wydarzeniach, ograniczenia przebywania osób razem... Jakie są nasze reakcje? Czy każde ograniczenie to coś złego? Zastanówmy się (nie tylko) nad tym na chwilę.

Dziś możemy spotkać sporo osób, które są albo były wkurzone ze względu na różnego rodzaju ograniczenia związane z chorobą COVID-19. Wielokrotnie słyszałam lub czytałam zdania typu: „Przecież mamy demokrację, to jak może mi ktoś coś zakazywać?” „Jestem dorosły/a, więc nie dam się nikomu ograniczać.” „Przecież ja chodzę do tej knajpy co tydzień już wiele lat. To niemożliwe, że oni mi teraz zabronią.” Złość – owszem. To bywa naturalna reakcja człowieka na coś, co mu się nie podoba. Pytaniem jest, dlaczego ograniczenia nam się tyle nie podobają?

Spójrzmy chociażby na sam wyraz *ograniczenie / omezení* wypowiadający o tym, że coś ustawia nam granice, wyznacza określone meze. Żyjemy w czasach, kiedy nam się wydawało, że wszystko możemy, że jesteśmy panami tej Ziemi, że normalne jest wszystko to, co daje wolność. Aborcja – matka ma przecież prawo wolności i może sama wybrać czy dziecko chce, czy nie. Ho-

moseksualizm – każdy ma przecież prawo wolności i może sam wybrać w kim się zakocha. Płeć – każdy ma przecież prawo wolności i może sam wybrać czy będzie mężczyzną, czy kobietą. Jakiegokolwiek próby powrotu do granic, zasad są traktowane jako olbrzymi krok wstecz, konserwatyzm. Granice są więc postrzegane jako coś negatywnego. Nie ukrywam, że czasami takie mogą być. Jednak istnieją także granice, które mają na celu ochronę – ochronę życia, zdrowia, psychiki.

Typowym przykładem, jaki przychodzi mi w tej chwili na myśl, jest Dekalog. Niby to 10 ograniczeń – tak przynajmniej sporo osób stojących na marginesie Kościoła lub poza nim go postrzega. Przecież tyle razy tam się pojawia nielubiana partykuła „nie”. Przecież Bóg zakazuje tyle przyjemnych rzeczy. Ile razy już słyszałam: „Ej, to masz głupio, że w niedzielę musisz do tego kościoła, że nie możesz uprawiać sex z kim chcesz, że nie możesz oszukiwać...” Naprawdę? Głupio? Nie wydaje mi się. Oki. Z punktu widzenia dzisiejszego mainstreamu Dekalog to zbiór 10 starych ograniczeń. A z punktu widzenia mnie-chrześcijanina? Osobiście w Dekalogu widzę niesamowitą Bożą troskę o człowieka. To nie są zakazy, złe granice. Wprowadzenie w życie Dekalogu mnie chroni, chroni moją godność czło-

wieka. Gdybym nie była co niedzielę na mszy, brakowałoby w moim życiu bezpośredniego spotkania z Bogiem, budowania relacji z Nim. Oprócz tego brakowałoby pewnej uroczystości, każdy dzień i tydzień byłby taki sam. Przekonaliśmy się o tym, uczestnicząc we mszy w swoich domach. Po jednej czy dwóch mszach w domowym ubraniu (albo nawet w piżamie) już brakowało czegoś – uroczystego charakteru niedzieli. Gdybym się prześpała z kimkolwiek, narażałabym samą siebie na wiązanek bardzo mocnych emocji (na początku pewnie radość i euforię, ale po chwili smutek, złość, odrzucenie, samotność...). Znamy te emocje z czasów tuż po zerwaniu z chłopakiem / dziewczyną, jednak w tym wypadku byłyby bardziej intensywne. I tak można by było przejść wszystkich dziesięć przykazań. Ograniczenia? Opiekuńcza troska kochającego Ojca.

Wróćmy do ograniczeń związanych z COVIDem. Kiedy pojawiały się informacje o ograniczeniach, zamykaniu szkół, restauracji, sklepów, ograniczaniu poruszania się itp., rodził się we mnie strach, niepokój i trochę złość. Nagle nie mogłam robić tego, co lubiłam, co było moim relaksem. Nagle nie mogłam widzieć osób mi bliskich. Nagle życie sprowadziło się tylko do schematu dom – praca – dom. Nagle coś było nie tak. A jednak w myślach ciągle miałam pytanie: Jaka powinna być moja postawa, jako chrześcijanina, w zaistniałej sytuacji? Odpowiedzi nie trzeba było szukać

długo. Wystarczyło spojrzeć na to, czym jest chrześcijaństwo. Przede wszystkim to wspólnota ludzi, w której środku jest Bóg. Właśnie ta Jego obecność wśród nas powinna nas napełniać wzajemną miłością, solidarnością. Ta Jego obecność wśród nas oraz tworzenie relacji z Nim powinny w każdym wzbudzać radość, nadzieję, zaufanie. Zaczęłam pytać: Ktoś / coś mnie ogranicza? Dlaczego? Aby nade mną zyskać moc? Albo aby uratować czyjeś życie? Nie mogę teraz czegoś robić? Naprawdę było to takie ważne? Nie mogę „tylko” na chwilę zmienić formy tej czynności? Może moje ograniczenie komuś pomóc? Mogę ja komuś pomóc?

Uważam, że właśnie taka powinna być postawa chrześcijanina. Z jednej strony nie pozwolić nikomu, aby mnie ograniczał tylko z powodu wiary. Z drugiej strony, będąc we wspólnocie z Bogiem, nie myśleć tylko o sobie, ale także o ludziach wokół mnie, wychodzić z siebie dla dobra drugiego. W chwili, kiedy stoję na granicy „moje egoistyczne ja” – „inny człowiek” wyjść w kierunku człowieka. Chrześcijanin to człowiek należący do Chrystusa, który powinien wносить do tego świata światło, nadzieję. Powinien pokazać tym liczny sceptykom wokół nas, że nic nie jest stracone. Wierzmy przecież, że Bóg będzie miał ostatnie słowo.

Wiem, nie jest to łatwe. Jednak chrześcijaństwo to droga. Jeśli już podjęliśmy decyzję, że chcemy iść po tej drodze, to powinniśmy zachowywać się jak chrześcijanin. Na pewno wiele razy upadniemy. Na pewno będą chwile, kiedy ulegniemy złości i egoizmowi zamiast miłości i zrozumienia. Nie jesteśmy aniołami. Jednak jeśli będziemy swoje chrześcijaństwo żyć prawdziwie i będziemy budować relacje z Bogiem, jestem przekonana o tym, że On nam pomoże zostać na tej drodze do Niego i z Nim. Jestem także pewna, że On nam pomoże dobrze oceniać różne ograniczenia, z jakimi się spotkamy.

Terka

Ikona Matki ustawičnej pomoci

Kto by to bol povedal, že sa raz ocitneme v situácii, akou je táto. Je to pre nás zvláštne obdobie, to musíme uznať. Bojujeme s koronavírusom. Ale máme výhodu - nie sme v tom boji sami. Máme predsa nebeského Otca a Matku, ktorá nám pomáha... stále, ustavične. Mimochodom, teším sa, že sa môžeme zasa stretávať prostredníctvom článkov :) V tom dnešnom by sme si predstavili ikonu Matky ustavičnej pomoci.

Posolstvo ikony

Na ikone vidíme zobrazenú Pannu Máriu s Dieťaťom - Ježišom na rukách a archanjelov. Na pravej strane je archanjel Gabriel a na ľavej je archanjel Michal, v rukách držia nástroje Pánovho umučenia.

Máriina tvár je ľahko nachýlená k Dieťaťu. Zrak Márie nie je upretý na Ježiša, ale na toho, kto pozerá na obraz. Ako keby sa prihovárala k pozerajúcemu, zároveň svojou pravou rukou ukazuje na svojho Syna. Je to tzv. Hodegetria – „ukazujúca cestu“, „sprievodkyňa na ceste“. Pomenovaný podľa byzantského kostola v Istanbule, ktorý stal na trase karaván. Skôr než sa vodcovia karaván vydali na nebezpečnú službu sprievodcov púšte,

predstúpili pred tento mariánsky obraz a vyprosovali si Božie požehnanie. Mária drží Dieťa na ľavej ruke a pravou rukou naňho ukazuje. Udáva smer cesty. Plná nežnosti a lásky voči nám sa pozerá na nás s materinskou starostlivosťou a ukazuje nám najistejšiu cestu k šťastiu – svojho Syna. On je totiž Cesta, Pravda a Život (porov. Jn 19, 25).

Napriek tomu, že Mária je najväčšou postavou obrazu, nie je jeho centrom.

V geometrickom strede ikony sa stretávajú ruky Márie a Ježiša (bod, kde sa pretínajú uhlopriečky obrazu). Malé ruky, ktorými sa Ježiš drží Máriinej pravej ruky, pripomínajú, že podobne ako vtedy, keď bol na zemi, sa zveril úplne do jej rúk, tak aj teraz v nebi vkladá do jej rúk všetky milosti, aby nám ich rozdeľovala. A to je hlavné posolstvo ikony.

Jej nežná starostlivosť dodáva nielen témy na uvažovanie o vykúpení, ale tiež aj o Máriinej úlohe, ktorú v ňom mala. Spôsob, akým pristupuje k svojmu Synovi a ako sa na nás pozerá, dáva aj nám nádej, že ak sa budeme na ňu obracať, budeme aj my rovnako materinsky privinutí a vypočutí. Tento obsah obrazu spôsobil, že Mária, ktorú zobrazuje, bola nazvaná Matka ustavičnej pomoci.

Nad stredom Máriinho čela žiari osemcípá zlatá hviezda, o niečo nižšie, po pravej strane hviezda – kríž. Hviezda symbolizuje panenstvo Márie pred a po narodení Ježiša a zdôrazňuje úlohu Márie ako Hviezdy, ktorá vedie k Ježišovi ako betlehemská hviezda mudrcov z východu. Ikona zdôrazňuje človečenstvo Ježiša a zmysel jeho umučenia. Symbolom jeho človečenstva je jeho bosé chodidlo, ktoré odhaľuje uvoľnený sandál.

Tvár malého Ježiša má charakteristické črty mládenca. Je to ten istý Pantokrator, Stvoriteľ neba a zeme, ktorý je často predstavovaný na ikonách ako mládenec s bradou. Ježiš sa pozerá smerom k Otcovi, pretože je Boží Syn. Vlastne od Boha dostal poslanie spasit' svet. Toto poslanie uskutočnil skrze jeho umučenie a smrť. Preto anjeli držia v rukách nástroje umučenia – archanjel Gabriel grécky kríž a štyri klince a archanjel Michal nádobku, kopiju a tyč so špongiou. Avšak oni nezvestujú umučenie, tak ako to niekedy vysvetľovali (Ježiš, vidiac

anjela zvestujúceho umučenie, prestrašený hľadá ochranu na rukách Márie, a pritom tratí dokonca sandál). Ikona zobrazuje konečný triumf Krista nad utrpením a hriechom. Anjeli, ktorí držia nástroje umučenia, ich ukazujú väčšmi ako trofeje víťazstva, vzaté z Kalvárie ráno po zmŕtvychvstaní, než ako nástroje smrti. Preto ich s úctou držia cez závoj.

Ježiš sa pritom nepozera na Máriu, ale na zlaté pozadie obrazu, ktoré symbolizuje zmŕtvychvstanie, nebo. Zlaté pozadie obrazu – symbol víťazstva – hovorí, že je už po umučení, že sme v zmŕtvychvstaní. To nie je divadelná scéna zo života Ježiša a Márie, ale ukázanie osôb, ktoré už žijú zmŕtvychvstaním v nebi, ktoré sa za nás prihovárajú a v ikone k nám vychádzajú a otvárajú nám nebo. Taký je zmysel ikony. Ježiš je už oslávený, preto nám anjeli pripomínajú, že Ježiš nás vykúpil, a zmŕtvychvstanie, ktoré ikona sprítomňuje, bolo vyslužené skrze jeho umučenie a spásnu smrť. Preto je vlastne Ježiš prepásaný červe-

ným pásom, čo je symbol lásky posunutej až k mučenictvu, a to až po preliatie krvi. Ježišove šaty sa k nám tiež prihovárajú: zelená farba tuniky znamená božstvo a bronzový plášť človečenstvo – Boh, ktorý sa stal človekom. Mária je však oblečená plášťom viery, tmavomodrá farba, a jej srdce je plné lásky, preto tunika je červenej farby. Sandál je zase symbolom zmluvy, ktorú Ježiš uzavrel so svetom, Boží Syn, ktorý nastolil pokoj medzi nehom a zemou v Ježišovi Kristovi.

Je čas...

Myslím, že je ten správny čas zveriť sa do rúk nebeskej Matky. Starala sa predsa o Ježiša, postará sa aj o nás... tak Vás teda zverujem do ochrany Matky ustavickej pomoci, nech cítite jej neustálu pomoc práve tam, kde to najviac potrebujete :)

Anička

Informácie týkajúce sa ikony a obrázok ikony prevzaté zo stránky: <https://saletinirozkvet.webnode.sk/products/ikona-matky-ustavickej-pomoci/>

Svätý papež Jan Pavel II. a 100. výročí jeho narodení

18. 5. tohoto roku jsme si připomněli 100 výročí narození velkého papeže, Slovana Jana Pavla II., dnes již svatého. O jeho životě a díle víme mnoho, k popsání jeho zásluh a působení by bylo zapotřebí několik knih...

Dne 18. 5. 2020 přicházely na polskou ambasádu v Římě tisíce děkovných dopisů. Česká republika byla vyznamenána tím, že blahopřejný dopis českého velvyslance v Římě se jako jediný objevil v polské sekci vatikánského rádia v polském překladu. Náš velvyslanec totiž poslal svůj dopis nejen v češtině, ale také v polštině a italštině. Polský překlad zajistila česká papežská kolej Nepomucenum v Římě.

Pro zájemce uvádím odkaz na Radio Vaticana: <https://www.vaticannews.va/pl/watykan/news/2020-05/czeski-ambasador-o-janie-pawle-ii-pozostanie-inspiracja.html>

A díky svolení pana velvyslance vám předkládám děkový dopis.

Slovo velvyslance k stému výročí narození papeže sv. Jana Pavla II.

Dnes si připomínáme sté výročí narození sv. Jana Pavla II., velkého papeže rodem z Polska, který projevoval neobyčejnou náklonnost k Čechům, Moravanům a Slezanům, který se mimořádně zasloužil o pád totalitního režimu v naší zemi před třiceti lety a který nás učil nemít strach.

První moje vzpomínka na Jana Pavla II. se váže ke chvíli, kdy jsem se koncem sedmdesátých let poprvé zadíval na fotografii, která byla vyvěšena v sakristii kostela Povýšení svatého Kříže v mém rodném Strání. Byla na ní tvář muže, z níž už na první pohled vyzařovalo zvláštní charisma a vnitřní síla, a zároveň též laskavost a dobrota. Dodnes si pamatuji slova našeho pátera Čechmánka: „To je nový papež. Je náš, z Polska a přinese nám dobré časy.“

Druhý silný moment, který se mi ve vztahu k Janu Pavlovi II. vybavuje, je atentát na něj z května 1981. Mám stále v živé paměti ty chvíle obav, smutku a tísně, které u nás tehdy panovaly. Naštěstí netrvaly dlouho a už po pár týdnech je vystřídala nesmírná úleva a radost z uzdravení milovaného papeže.

Třetí vzpomínku mám spojení s chvílemi, kdy jsem Jana Pavla II. viděl poprvé a naposled na vlastní oči. Bylo to na Letenské pláni v Praze v dubnu 1990, kdy se Československo stalo první zemí za železnou oponou, kterou papež navštívil po pádu komunismu. Dodnes mi běží mráz po zádech, když si vzpomenu na slova prezidenta Václava Havla, kterými uvítal slovanického papeže na české půdě: „Nevím, zda vím, co je to zázrak. Přesto se odvažuji říct, že jsem v tomto okamžiku účastníkem zázraku: Člověk, který byl ještě před šesti měsíci zatýkán jako nepřítel svého státu, vítá dnes jako jeho prezident prvního papeže v dějinách katolické církve, který stanul na půdě, kde tento stát leží.“

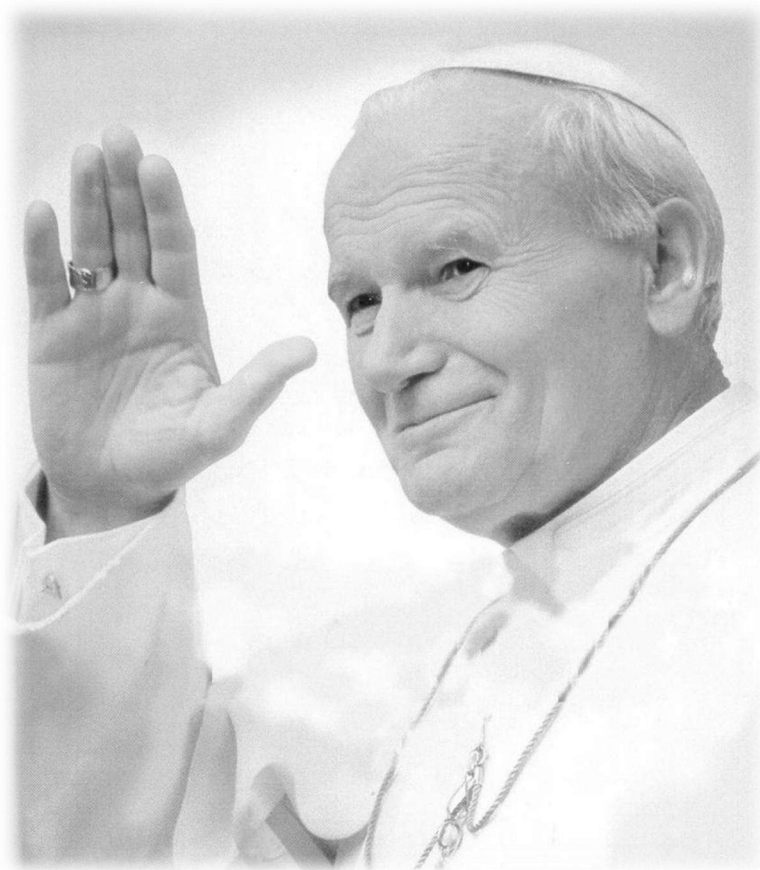
Jan Pavel II. potom navštívil České země ještě dvakrát, a sice v květnu 1995, kdy kanonizoval Zdislavu z Lemberka a Jana Sarkandera, a v dubnu 1997 u příležitosti milénia svatého Vojtěcha. Skutečnost, že Jan Pavel II. navštívil naši zemi v devadesátých letech třikrát, je nesporným dokladem jeho hlubokého vztahu k našemu národu.

Nebylo mi dáno se s tímto velkým a svatým mužem osobně setkat, na rozdíl od mé sestry Magdaleny, která měla tu čest předat Janu Pavlovi II. ve Vatikánu během děkovné mše v červnu 1996 dar za papežskou návštěvu. O to víc si vážím, že jsem mohl být loni v listopadu přítomen jako velvyslanec naší země při Svatém stolci na bohoslužbě ke cti sv. Jana Pavla II. ve svatopetrské bazilice ve Vatikánu v rámci národní pouti u příležitosti 30. výročí svatořečení Anežky České. Ta byla kanonizována právě Janem Pavlem II. dne 12. listopadu 1989, pouhých pět dní před sametovou revolucí, která smetla totalitní režim v Československu.

Jan Pavel II. nám svým životem a sedmadvacetiletým pontifikátem zanechal veliké dílo. Zásadně se podílel na zničení komunistické diktatury, sehrál významnou roli ve sjednocení Evropy rozdělené více než padesát let železnou oponou, vnášel do církve lidskost a humor a také velmi inspiroval mladé lidi, mimo jiné i svou odvahou překračovat mnohá tabu a reflektovat historické chyby církve a prosit za jejich odpuštění. Papež František, který Jana Pavla II. v dubnu 2014 svatořečil, ocenil v dnešní homilii svého předchůdce na stolci sv. Petra jako „muže modlitby, lidské sounáležitosti a milosrdné spravedlnosti“. Věřím, že sv. Jan Pavel II. zůstane inspirací pro nás i pro příští generace.

Václav Kolaja, velvyslanec České republiky při Svatém stolci
V Římě dne 18. května 2020

Andrzej

Církev na dlani

Poslední týdny se nesou ve zna-
 mění sociální vzdálenosti. Vstupy do
 obchodů, kostelů a jiných objektů
 občanské vybavenosti jsou opatře-
 ny výzvami, piktogramy, obrázky,
 které nám připomínají: vstup
 v roušce, dvoumetrové rozestupy
 a povinná desinfekce rukou při
 vstupu. Obávám se, že tato trojice
 opatření s námi zůstane ještě na
 dlouho. Nakonec si ale lze na to
 zvyknout i v liturgii, ačkoli musím
 přiznat, že se mi těžce zpívá
 s rouškou u oltáře. Zůstávají ale
 dva momenty během mše svaté,
 které musíme v sobě trochu pře-
 pracovat, jsou to: znamení pokoje
 a samotné svaté přijímání. V pří-
 padě toho prvního nám to jde po-
 měrně jednoduše, když místo podá-
 ní ruky prostě, s vlídností v oku, na
 sebe navzájem mrkneme. I to je
 gesto, kterým vyjadřujeme vzájem-
 nou pozornost a otevřenost.

Poněkud hůře nám to jde s příjí-
 máním. Naši biskupové nám vřele
 doporučují, abychom Tělo Páně
 přijímali na ruku a není to žádná
 novinka, nebo něco, co by v praxi
 Církve nebylo.

Již ve 4. století sv. Cyril Jeruzalém-
 ský, biskup a učitel Církve říkal:
*„Přistupuj k přijímání, když si učinil
 levou rukou trůn pravé, tak, že bude
 moci přijmout Krále.“*

Není třeba se bát této formy svatě-
 ho přijímání a s potěšením musím
 konstatovat, že většině z nás to jde
 čím dál lépe. Dlaně položím přes
 sebe ve tvaru kříže, nejlépe v úro-
 vni srdce. Z té horní vytvořím
 obětní misku, do které je Kristovo
 Tělo položeno. Tou spodní
 rukou pak Kristovo Tělo
 uchopím a vložím si do úst.
 Lidé, kteří pro přijetí Kri-
 sta nemají obě ruce volné
 (například proto, že se po-
 třebují opírat o hůlku),
 nemohou na ruku přijímat.
 Roušku je potřeba si sun-
 dat ještě před tím, než mi
 kněz Kristovo Tělo na ruku
 podá. Eucharistii nikam
 v dlani neodnáším, ale příj-
 mu ji bezprostředně poté,
 co mi ji kněz podá. Tak
 jako kněz pečlivě dbá, aby
 v misce nezůstaly drobeč-
 ky proměněného Těla, je
 třeba, aby i věřící po příjí-
 mání zkontrolovali své

dlaně, jestli tam nezůstal malý
 úlomek. Pokud ano, pak je třeba ho
 nabrat konečkem prstu a také
 přijmout. I na ruku je možné přijí-
 mat s hlubokou úctou a zbožností
 jako to dělali křesťané v prvních
 generacích, kteří rozhodně nebyli
 méně zbožní.

Tato forma svatého přijímání je
 rozhodně bezpečnější, zvláště teď
 v době nákazy. Jednak povytažené
 ruce knězovy a věřícího umožňují
 zachovat bezpečnou vzdálenost,
 jednak podávající Tělo Páně není
 nucen přibližovat své dlaně do oko-
 lí nosu a úst přijímajícího, čímž se
 také minimalizuje možnost přeno-
 su nebezpečných virů a bakterií...
 platí nejen ve vztahu ke Korona-
 víru.

Pamatujme, že respektování těchto
 hygienických požadavků je také
 formou prokazování bliženecké
 lásky a zodpovědnosti. Je to také
 forma, kterou dávám najevo, že mi
 záleží na dobru mých sester a brat-
 řů, a ne pouze na svém. Za tento
 vstřícný krok každému díky.

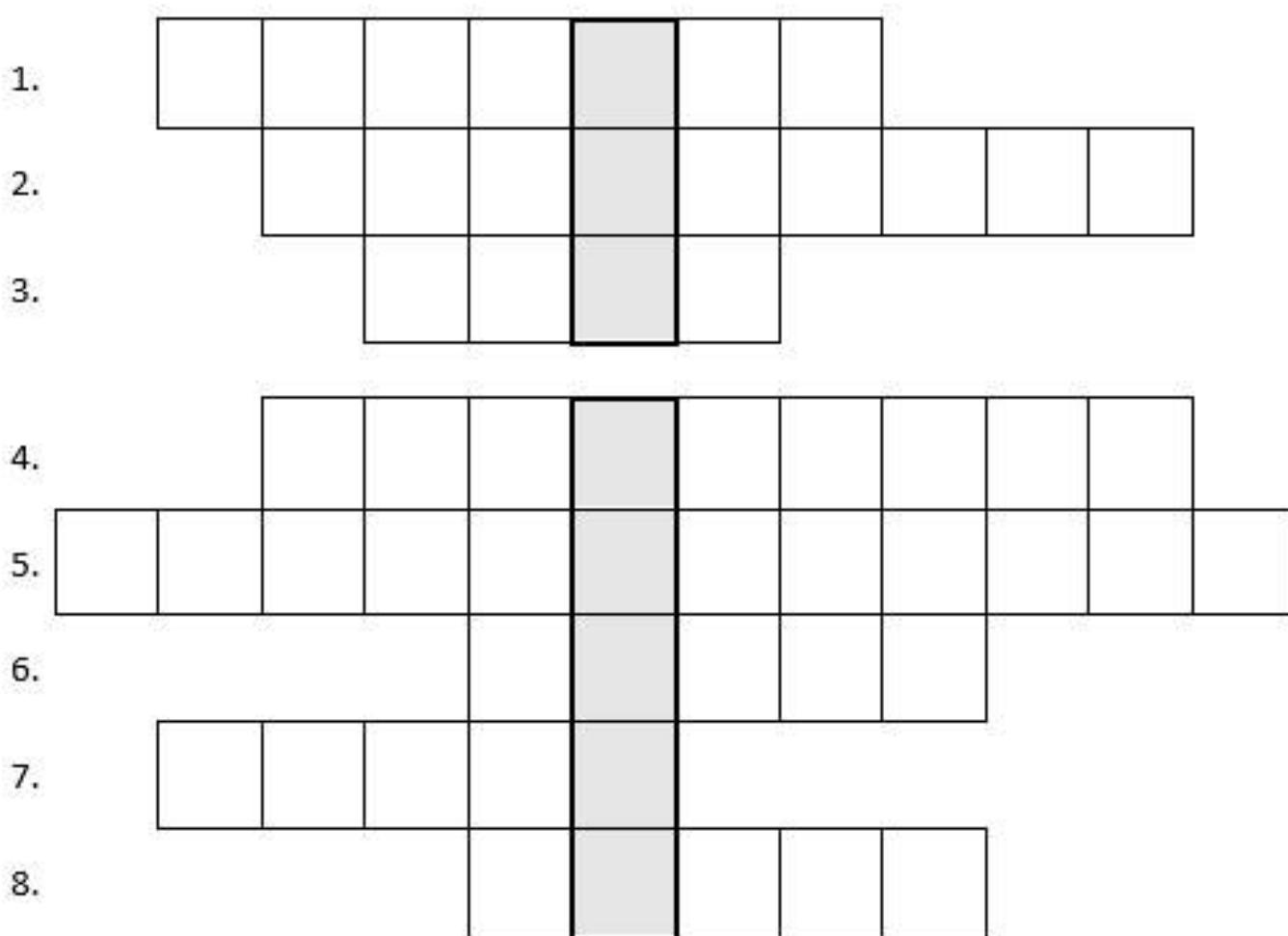
Przemek

Kdo si hraje, nezlobí

Nedávno jsme slavili veliký svátek a toho, koho si připomínáme, najdeš v tajence.

1. Kdo přišel za Ježíšem potajmu v noci a Ježíš mu řekl, že se musí znovu narodit?
2. Ježíšova smrt byla obětí za naše hříchy a proto se mu někdy říká...
3. V jakém plavidle Noe přežil potopu?
4. Jak se jmenovala zahrada, v níž byl Ježíš v noci zatčen?
5. Jak se jmenovala hora, na které se Ježíš v předvečer Velikonoc modlil?
6. Jak se jmenovala žena, která zůstala s Ježíšem až do smrti pod křížem?
7. Jak se jmenoval zástupce císaře, který Ježíše neodsoudil a vydal jej veleradě?
8. Jak se jmenovala žena, která ve Filipech prodávala purpur, nebyla Židovka a po setkání s Pavlem uvěřila a nechala pokřtít celou svou rodinu? (nápověda: Sk 16)

správné řešení: 1. Nikodém; 2. Vykupitel; 3. archa; 4. Getsemani; 5. Olivová hora; 6. Marie; 7. Pilát; 8. Lydie

www.deti.vira.cz

www.deti.vira.cz

S kolárkem v kuchyni

Zamknięta granica powoduje, że już chyba zaczynamy tęsknić za niektórymi polskimi smakami. Wyobrażam sobie, co się będzie działo w Zebrzydowicach na bazarku albo w Biedronce, bądź też w niektórych sklepach w Jastrzębiu, kiedy będą możliwe zakupy jak to drzewiej bywało. Póki co proponuję jeden z takich smaczków, który sobie możemy zrobić sami i wcale nie jest to tak skomplikowane. Mowa tutaj o **kluskach śląskich**, których przygotowanie wcale nie jest skomplikowane.

Potrzebujemy:

- gotowane ziemniaki (najlepszy jest typ „C” – bardzo „mączne”, jak na pyree albo ciasto),
- skrobię ziemniaczaną (mąkę ziemniaczaną, solamyl, mowa wciąż o tym samym...)
- jajka
- sól
- garnek z gorącą wodą.

Specjalnie nie podaję ilości, ponieważ mogą być różne w zależności od potrzeb i możliwości.

Zasada proporcji jest następująca: skrobię ziemniaczaną potrzebujemy w ilości $\frac{1}{4}$ całej ilości ziemniaków, natomiast jajko jest jedno na każde rozpoczęte pół kilo ziemniaków. Mając więc kilogram ugotowanych ziemniaków, potrzebujemy 2 jajka oraz 250g skrobi.

Ugotowane i ostudzone ziemniaki potłuczemy tłuczkiem albo przepuścimy przez praskę do ziemniaków, dosypimy do nich skrobię i wbijemy jajka, dodamy szczyptę soli. Ciasto ziemniaczane wypracujemy ręką tak, aby było gładkie i jednolite. Gdyby było zbyt mokre albo zbyt lepkie, można ostrożnie dosypać trochę więcej skrobi. Następnie z ciasta formujemy kulki wielkości orzecha włoskiego a w jej środku palcem robimy dołek. Z kilograma ziemniaków powinno wyjść ok. 50 szt. klusek. Dołek jest ważny z dwóch powodów: pomaga się klusce równomiernie ugotować a później, na talerzu świetnie magazynuje w sobie sos. Kluski następnie wrzucamy do osolonego wrzątku i gotujemy jeszcze 2 minutki po tym, co wypłyną na powierzchnię wody, nie pozwalając, aby woda znów zawrzała. Kluskom możemy pomóc wypłynąć, lekko je mieszając, a aby były gładkie, można je delikatnie „głaskać” łyżką na powierzchni wody, następnie wyławiamy kluski łyżką cedzakową i powtarzamy gotowanie z drugą partią klusek.

Tak sobie zrobimy kluski białe, czyli białe, guminowe, kartofelmelklezy albo gumiklyjzy... ale w każdym porządnym śląskim domu, na ważne święta a czasem tak dla smaku pojawiają się jeszcze kluski czarne, szare albo „żelazne” albo tarte a w moim regionie się na nie mówi po prostu „pyzy”... choć nasze pyzy są czasem nadziewane, np. mielonym mięsem...

Kluski szare różnią się od tych białych tym, że są w nich wymieszane ziemniaki ugotowane i surowe w proporcji 1:1. Cały proces przygotowania jest taki sam jak w przypadku klusek białych. Te surowe i starte ziemniaki muszą być porządnie odcedzone albo wręcz wykręcone w jakiejś ściereczce. Wodę ze startych ziemniaków się odstawia, następnie delikatnie zlewa a skrobię, która się osadzi, także dodaje się do ciasta. Aby kluski czarne były jak najciemniejsze, utarte ziemniaki zostawia się na parę godzin, aby ściemniały albo się kluski formuje dzień przed ich ugotowaniem.

Nie zapominajmy o jednej zasadzie śląskich domów... kluski białe i kluski żelazne muszą być serwowane na stół zawsze na osobnych naczyniach (miska, półmisek...) nigdy razem. Smacznego!

Przemek

Itálie se nadechuje, Svatý otec o Letnicích přivítal první poutníky

V samém závěru velikonoční doby přivítal papež František poutníky při pravidelném, ale kvůli koronavirové krizi dlouhodobě přerušném setkání na Svatopetrském náměstí u modlitby Vesel se nebes královno. Kromě obvyklého komentáře k evangeliu připomněl Svatý otec, že aktuálně nejkrutěji zasaženou oblastí pandemie koronaviru je jihoamerická Amazonie: *„Je tolik nakažených a zesnulých také mezi indiány, kteří jsou obzvláště zranitelní. Na přímělu Matky Amazonie, P. Marie, prosím za nejchudší a bezbranné v tomto drahém regionu, ale i na celém světě, a apeluji, aby nikomu nechyběla zdravotní péče. Pečovat o lidi, nikoli šetřit pro ekonomiku. Pečovat o lidi, kteří jsou důležitější než ekonomika. My lidé jsme chrámem Ducha svatého, ekonomika nikoli.“* Papež vyjádřil svůj obdiv a vděk ke všem, kteří v současné době pečují o druhé, zejména o nemocné, a jsou solidární s trpícími. *„Velice potřebujeme světlo a sílu Ducha svatého! Potřebuje ji církev, aby šla svorně a odvážně dosvědčovala evangelium. A potřebuje ji celá lidská rodina, aby z této krize vyšla více sjednocena a nikoli více rozdělena. Víte, že z krize, jakou je ta nynější, nevyjdeme stejní jako dřív. Buď lepší nebo horší. Mějme odvahu se změnit, být lepší než dřív a být pozitivně konstruktivní v pandemické postkrizi,“* uzavřel František k poutníkům.

Z kázání o letošních Letnicích

Papež František o slavnosti Soslání Ducha svatého mluvil v homilii o jednotě mezi křesťany, kterou Duch svatý vytváří. On se nám totiž dává jako dar a drží nás, svou církev, pohromadě: *„Pohledme na apoštoly. Jsou mezi nimi lidé prostí, zvyklí žít z práce svých rukou jako rybáři, a je tam Matouš, který byl studovaným výběrčím daní. Mají odlišný sociální původ i postavení, hebrejská i řecká jména, mírné i vznětlivé povahy, odlišná chápání i vnímání. Každý byl jiný. Ježíš je nezměnil, neuniformoval, nedělal z nich sériové modely. Nikoli. Ponechal jim jejich rozmanitost a nyní je sjednocuje pomazáním Ducha svatého.“* Tento Duch i dnes tká jednotu v naší rozmanitosti, stejně jako v prvotní církvi, a dává jí svou harmonii.

A papež pokračoval: *„Přejdeme k sobě, k dnešní církvi. Můžeme se ptát: „Co nás sjednocuje? Na čem se zakládá naše jednoty?“* Také my se lišíme svými názory, rozhodnutími a vnímavostí. Vždycky však existuje pokušení bránit tase-ným mečem vlastní ideje, o nichž se má za to, že jsou dobré pro všechny, a dohodnout se pouze s tím, kdo smýšlí stejně jako my. To je však víra k našemu obrazu a nikoli ta, kterou chce Duch. Pak by se mohlo mít za to, že nás sjednocuje to, co věříme, a tytéž praktiky, které jsme si osvojili. Existuje však něco mnohem víc: principem naší jednoty je Duch svatý. On nám především připomíná, že jsme milované Boží děti. V tom jsou si všichni rovni, ač rozmanití. Duch přichází mezi nás a mezi všechny naše rozmanitosti a ubohosti, aby nám sdělil, že máme jediného Pána, Ježíše, a jediného Otce, a proto jsme bratři a sestry! Odtud začněme, dívejme se na církev, jak ji vidí Duch, nikoli tento svět. Svět vidí

pravici a levici, s tou či onou ideologií. Duch vidí, že patříme Otci a Ježíši. Svět vidí konzervativce a progresisty, Duch vidí Boží děti. Světský pohled vidí struktury, které je třeba zefektivnit; duchovní pohled vidí bratry a sestry žebroucí o milosrdenství. Duch nás má rád a ví, kde je pro každého místo v rámci celku. Pro Něho nejsme konfety unášené větrem, nýbrž nenahraditelné kamínky Jeho mozaiky.“

Trapista Jan Zavřel bude zapsán mezi blahoslavené

Papež František koncem května schválil dekret prefekta Kongregace pro svatořečení, který mimo řadu dalších osobností uznává jako kandidáta na blahořečení trapistického kněze českého původu Jana Zavřela. Původně dominikán Jan Zavřel vyučoval teologii v klášteře svaté Sabiny v Říme a roku 1776 přestoupil k trapistům do Casamari, kde se stal převorem a později novicmistrem. I se svými spolubratry zemřel mučednickou smrtí, když spolu bránili klášter, který přepadli a vyplnili opilí francouzští vojáci. Mezi potvrzenými čekateli na blahořečení jsou nově například i francouzský kněz Charles de Foucauld nebo italská zakladatelka Institutu malých sester Svaté rodiny Marie Domenica Mantovani.

Ve Vatikánu se vůbec poprvé bude konat letní tábor pro místní děti

Téměř celý letošní červenec budou mít děti zaměstnanců Vatikánu možnost účastnit se příměstského tábora. Městský stát tak vychází vstříc rodičům, kteří kvůli koronavirové epidemii přišli o možnost dopřát svým dětem obvyklé letní aktivity. Instruktory „dětských prázdnin“ pod vedením salesiánského kaplana budou mít na starosti asi stovku dětí ve věku od 5 do 14 let. Ve Vatikánských zahradách a na hřištích je v horkých letních dnech čekají i nafukovací bazény, píše Radio Vaticana.

Jana Lokajová

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

08.06.2020-30.06.2020

(stav ke dni: 05.06.2020)

po 08.06.	7:00	Pl	Prośba o nawrócenie, dar wiary i za dusze w czyśćcu
út 09.06.	7:00	Cz	Za + Marii Kotlarikovou, manžela, syna, zete a za + Marii Říhovou
st 10.06.	18:00	Cz	Za + Marii Bolfovou, manžela Rudolfa, rodiče z obou stran, sourozence a do ochrany Boží za celou žijící rodinu
čt 11.06.	7:00	Cz	Za + Věru Křibikovou (10.výr.+), za + manžela a za žijící rodinu
	8:00	Pl	Za + Romualda Salamona i za żyjącą rodzinę
	17:00*	Pl/ Cz	Za + Barbarę Kantor
pá 12.06.	7:00	Pl	Za + rodzinę Ferfecką, Szwarcową, Malіrową, Mitrengową oraz za dusze w czyśćcu
	18:00	Cz	Za + Štefanií Haltufovou, jejího manžela Otu a za žijící rodinu Haltufovou a Mařákovou
so 13.06.	7:00	Cz	Za obrácení, dar víry a duše v očiřtci
	18:00	Pl	Za + Alojzego Morcinka, żonę, rodziców z obu stron, prosząc o opiekę Bożą dla żyjących członków rodziny
ne 14.06.	7:30	Pl	Za + Antoniego Podstawkę, małżonkę Annę i za dusze w czyśćcu
	9:00*	Cz	Za + manžela Eduarda, rodiče Brecherovy a Kremerovy, za žijící členy rodiny do ochrany Boží
	10:30	Cz	Za + Josefa Hradila (20.výr.), syna Oldřicha, rodiče z obou stran, duše v očiřtci a za žijící členy rodiny do ochrany Boží, s prosbou o přimluvu Panny Marie
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 15.06.	7:00	Pl	
út 16.06.	7:00	Cz	S prosbou o Boží pomoc v těžké rodinné situaci, za zachování manželství, smíření mezi sourozenci, mír v rodině a obrácení dětí
st 17.06.	18:00	Cz	Za nová kněžská a řeholní povolání a vytrvalost na této životní cestě
čt 18.06.	7:00	Cz	Za + Ferdinanda Mikulce (1.výr.+), + manželku Margitu a za duše v očiřtci
	18:00	Pl	Za umierających, prosząc o wstawiennictwo św. Józefa

pá 19.06.	7:00	Pl	Za + Pawła Milaniaka
	18:00	Cz	Za + i žijící rodinu Waliczkową, Suchoniową, Poloczkową i Bukowczanową
so 20.06.	7:00	Cz	Za + sestry a švagry, s prosbou o jejich spásu
	18:00	Pl	Za Krystynę i Kazimierza Czernek, + rodinu Burzyńskich i za duše v čištění
ne 21.06.	7:30	Pl	Za + rodičů Lilianě i Józefa Podstawków oraz za + członků rodiny Podstawka i Blacha
	9:00*	Cz	Za + Josefa Virostka (4.výr.+)
	10:30	Pl	Za Zdenka Kremera i braci Milana i Jaromíra z rodinami
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 22.06.	7:00	Pl	Děkczynna za dar zdraví, prosząc o Bożą opiekę i wstawiennictwo Panny Maryi
út 23.06.	7:00	Cz	
st 24.06.	18:00	Cz	Za ochranu lidského života od početí do přirozené smrti
čt 25.06.	7:00	Cz	Za Rudolfa Bornera, jeho manželku Žofii a za Vladislava a Tadeáše Bornerovy
	18:00	Pl	Za + rodičů Elżbietę i Antoniego Waliców oraz za żyjącą i + rodzinę
pá 26.06.	7:00	Pl	Za Josefa Węglorza, jeho ženu Marię, Jindřicha Trenczyna i jeho ženu Justynę
	18:00	Cz	Za + Ericha a Zdeňka Fuskovy a za jejich rodinu
so 27.06.	7:00	Cz	Na poděkování za přijatá dobrodíní u příležitosti 30. výročí manželství Josefa a Aleny Szyszkowiczových, s prosbou o Boží požehnání a za duše v očistci
	18:00	Pl	Za + Franciszka Linzera, ženu Helenę oraz rodičů i rodzeństwo z obu stron
ne 28.06.	7:30	Pl	Za + brata Leszka Salamona (10.roczn.+), za jeho brata Wiesława oraz ich rodičů
	9:00*	Cz	Děkovná za 60 let života, s prosbou o Boží lásku a ochranu do dalších let života
	10:30	Cz	Za + Jana Bielczyka, manželku Bożenu, rodiče a sou-ro-zence a za žijící členy rodiny do ochra-ny Boží a Panny Marie
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 29.06.	7:00	Pl	
	18:00	Pl	Za + Antonína Szajtera, jeho rodičů Marię i Adolfa, braci Aloisa i Bolesława, szwagierkę Vilmę oraz za bratanka Stanisława
út 30.06.	7:00	Cz	Za + P. Bohuslava Ruska (20.výr.+)

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Zapsat úmysl na „volné mše“ je možné v úředních hodinách ve farní kanceláři!

(výjimka: úmysly v právě probíhající týdně lze zapsat v sakristii)

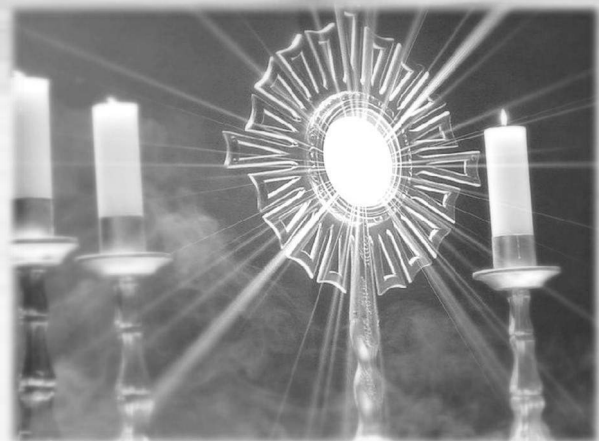
Úmysly mší sv. na 2. pololetí roku 2020

bude možné zapsat

**v sobotu 13.06.2020 od 8:00
v katechetickém domě**

*Poté bude možné zapisovat úmysly ve
farní kanceláři v úředních hodinách.*

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtek – začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (cz), ukončení vedené, v 17:30 společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (pl) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci – 03.07. – eucharistická pobožnost s modlitbou Litanií k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté (pl); a po večerní mši svaté (cz). Od 17:00 možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Vedená adorace s modlitbou chval, proseb a díky nebude.

Návštěvy nemocných:

pátek 03.07. dopoledne (zhruba od 9:00)

Do odvolání jsou všechny mše svaté v hlavní lodi farního kostela

Liturgický kalendář:

neděle 07.06. – slavnost Nejsvětější Trojice

sobota: 18:00 (pl)
neděle: 7:30 (pl), 9:00 (cz/pl),
10:30 (pl), 18:45 (cz)

čtvrtek 11.06. – slavnost Těla a Krve Páně

doporučený svátek

středa: 18:00 (cz)
čtvrtek: 7:00 (cz), 8:00 (pl), 17:00 (cz/pl)

pátek 12.06. – památka bl. Marie Antoníny
Kratochvílové, panny, a druhů,
mučedníků

sobota 13.06. – památka sv. Antonína z Padovy,
kněze a učitele církve

pátek 19.06. – slavnost Nejsvětějšího Srdce
Ježíšova

čtvrtek: 18:00 (pl)
pátek: 7:00 (pl), 18:00 (cz)

sobota 20.06. – památka Neposkrvněného
Srdce Panny Marie

středa 24.06. – slavnost Narození svatého
Jana Křtitele

18:00 (cz)

pondělí 29.06. – slavnost sv. Petra a Pavla,
apoštolů

neděle: 18:45 (cz)
pondělí: 7:00 (pl), 18:00 (pl)

pátek 03.07. – svátek sv. Tomáše, apoštola

neděle 05.07. – slavnost sv. Cyrila, mnicha,
a Metoděje, biskupa, patronů
Evropy, hlavních patronů Moravy

Ve **čtvrtek 11. června** budeme prožívat **slavnost Těla a Krve Páně**. Mše svaté ze slavnosti budou ve středu v 18:00 (cz) a ve čtvrtek v 7:00 (cz), 8:00 (pl) a 17:00 (cz/pl). Mše sv. v 17:00 bude přenášena online na farním YouTube kanálu.

Na čtvrtek **11. června** připadá **den vzájemných modliteb AKS v Olomouci a farnosti Karviná-Doly**. Pamatujme v tento den ve svých modlitbách na Bohoslovce, kteří se připravují ke kněžskému životu a povolání.

Do odvolání je **farní kancelář** otevřená pouze v **pondělky 9:30-11:00** a **čtvrťky 15:00-16:00**.

Poslední dvě neděle června **během mše sv. v 10:30 přijmou děti** z naší farnosti **poprvé Krista v Eucharistii**. Svátost smíření děti poprvé prožijí v sobotu před slavností od 9:00.

polská skupinka: neděle 21. června (zpověď – sobota 20. června)

česká skupinka: neděle 28. června (zpověď – sobota 27. června)

OTEVŘENÉ CHRÁMY

od 08.06.2020 do 01.11.2020

Kostel Povýšení sv. Kříže v Karviné-Fryštátě

neděle: 11:30—18:00
pondělí: Zavřeno
úterý, středa: 13:00—16:00
čtvrtek-sobota: 8:00—12:00 a 13:00—17:00

Kostel sv. Petra z Alkantary v Karviné-Dolech

neděle: 11:30 – 16:30
pondělí-čtvrtek: Zavřeno*
pátek: Zavřeno*
sobota: 10:00 – 18:00

V tuto dobu je Vám **ZDARMA** k dispozici průvodce.

*prohlídky pro předem hlášené skupiny od 10 osob
možné po domluvě s ŘKF Karviná-Fryštát
(prohlídky mimo projekt OCH = dobrovolné vstupné)
tel.: +420 596 314 455

www.doo.cz/otevrenechramy

V **sobotu 13. června** bude od 8:00 v katechetickém domě možné zapisovat **úmysly mší svatých na 2. pololetí roku 2020. Kulatá výročí** lze zapsat již od pondělí 08. června v úředních hodinách ve farní kanceláři.

12.06.20

NOC KOSTELŮ

Učinil jsi měsíc k určování času... Přivádíš tmou,

NOC

*se snese... Slunce vychází...
Člověk vyjde za svou prací.*

Srov. Ž 104,19-23

Případné změny budou uvedeny v **ohláškách**.

Náš farní rodina
Nasza Rodzina Parafialna

17

Naše farnost během června

Drazí Farníci, Farnice a Farničata.

V době rozvolňování nouzových opatření bude naše farnost fungovat následujícím způsobem:

1. BOHOSLUŽBY

- **nedělní bohoslužby: 7:30 (pl), 9:00 (cz/pl), 10:30 (střídavě cz/pl), 18:45 (cz)**
 - až do odvolání bude mše sv. v 9:00 živě přenášena na farním kanálu YouTube
 - zvláště osobám nad 65 let doporučujeme, aby stále zůstávaly doma; pořád platí splnění nedělní povinnosti účasti na mši svatě sledováním živého přenosu prostřednictvím dostupných médií
 - v neděli bezpodmínečně respektujte pokyny pořadatele u vstupu do kostela
- **ve všední dny: všechny mše sv. budou pouze v hlavní lodi farního kostela a dle standardního pořadu bohoslužeb**
- až do odvolání nebudou bohoslužby v kostele sv. Marka ani v kapli v Ráji, v rehabilitačním sanatoriu a Domově důchodců
- **pro všechny bohoslužby platí:**
 - maximální počet účastníků mše sv. je pro náš region hygienickou stanicí stanoven na 100 osob, proto prosíme o bezpodmínečné respektování tohoto limitu
 - z organizačních důvodů přicházejte do kostela nejdříve 30 a nejpozději 5 minut před zahájením bohoslužby
 - při vstupu do kostela si vydezinfikujte ruce
 - vstup na bohoslužbu je pouze hlavním vchodem
 - po celý čas, kdy jste v kostele musíte mít ústa i nos zahaleny rouškou
 - v kostele sedejte pouze na místa vyznačená bílým křížkem, stání nebo sezení mimo tato místa není možné
 - znamení pokoje provádějte bezkontaktní formou (mrknutím na souseda, diskrétním skynutím hlavy)
 - svaté přijímání se podává pouze vestoje a pouze na ruku
 - před přijetím Těla Páně si sundejte roušku, následně předložte ruce pro přijetí Těla Páně; konsekrovanou Hostii nikam neodnášejte, ihned přijměte, poté se zahalte rouškou a vraťte se na své místo
 - při příchodu ke svatému přijímání zachovejte odstupy 2m
 - prosíme, nezdržujte se v kostele po ukončení bohoslužby (zvláště v neděli)
 - WC v katechetickém domě nebudou do konce pandemického období dostupná

2. POHŘBY

- od 11. května se konají standardním způsobem ve farním kostele (se mší svatou) a ve smutečních síních (pouze pohřební obřad) při zachování maximálního počtu 90 osob účastnících se obřadu

3. ZPOVĚĚ

- zpovídá se půl hodiny před každou mší svatou, ve čtvrtky a pátky navíc od 17:00-18:00
- místem zpovědi nejsou zpovědnice v Moravské kapli, ale pro tento účel zřízená zpovědní místnost pod věží kostela (vstup z křestní kaple)

4. FARNÍ KANCELÁŘ

- úřední hodiny ve farní kanceláři jsou do odvolání v pondělí 9:30-11:00 a čtvrtky 15:00-16:00

5. VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ, SETKÁNÍ SPOLEČENSTVÍ, PŘÍPRAVY KE KŘTU A SVATBĚ

- v tomto školním roce již nebude probíhat výuka náboženství v polské škole, ani v katechetickém domě
- až do zrušení biskupova zákazu stále nebudou setkání společenství a ostatních zájmových skupin ve farnosti
- zahájení příprav ke křtu a svatbě bude oznámeno v ohláškách a na farním webu

Vzhledem k dynamickému vývoji situace sledujte, prosím, farní web a Facebook a předávejte informace těm, kteří nemají přístup k internetu a/nebo zůstávají doma.

Těšíme se na Vás!

P. Przemek A. Traczyk, farář
ŘKF Karviná

MINISTRANTSKÝ TÁBOR VE STOPÁCH RYBÁŘŮ

Pro všechny kluky a ministranty,
kteří chtějí zažít nevšední zážitek!

Přihláška: <http://bit.ly/taborprokluky>

8.8. - 15.8.2020

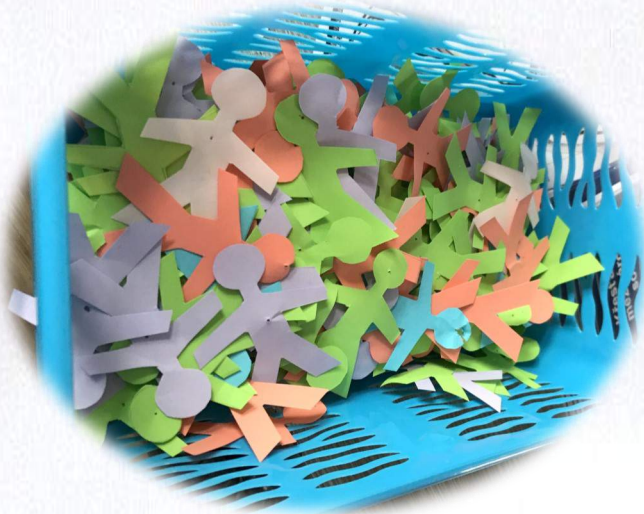

Místo: Milíkov

Cena: 2 000 ,- Kč

Postní snažení

I přes přísná opatření se během postní doby naše hora zaplnila naslouchajícími lidmi :)

Zákulisí online přenosů

Co víc dodat? ...
DÍKY :)

